

dosarul nr. 3ra-1250/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (L. Holevițaia)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Litarcom”, reprezentată de avocatul Iosip Andrei,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Litarcom” împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii Societatea Comercială „Ecosem Grup” Societate cu Răspundere Limitată, Societatea Comercială „Irinda Prim” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost pronunțată o hotărâre nouă

c o n s t a t ă

La 05 octombrie 2017 SRL „Litarcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, intervenienți accesorii SC „Ecosem Grup”, SC „Irinda Prim” SRL cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că prin decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-40 din 24 august 2017 a fost decisă constatarea încălcării prevederilor art.5 alin.(3) lit.d) de către SC „Ecosem Grup” SRL, SC „Irinda Prim” SRL și SRL „Litarcom”, manifestată prin participarea cu oferte truate la licitația nr. 14/01840 din 23 septembrie 2014 privind achiziționarea lucrărilor de reparație a drumului public îmbrăcăminte rutieră din beton asfaltic L 284.2 - drum de acces spre satul Doltu.

Urmare a faptului, întreprinderii SRL „Litarcom” i-a fost aplicată o amendă în mărime de 1 099 429,01 lei, ceea ce reprezintă echivalentul a 4,4 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016, cu aplicarea factorului 1, decizia nr.DA-40 fiind emisă în temeiul dispoziției Plenului Consiliului Concurenței nr.24 din 15 decembrie 2016 cu privire la semnele încălcării prevederilor art.5 și 7 din Legea concurenței de către întreprinderile: SRL „Litarcom”, SC „Irinda Prim” SRL, SC „Ecosem Grup” SRL și alte întreprinderi care au participat cu acestea în vederea achiziționării lucrărilor de construcții și reparații la procedurile de achiziții publice, pe durata anilor 2014-2016.

A susținut mai exact că societăților indicate li s-a invocat participarea cu oferte truate la licitația nr. 14/01840 din 23 septembrie 2014 privind achiziționarea lucrărilor de reparație a drumului public cu îmbrăcăminte rutieră și beton asfaltic L 284.2, drum de acces spre satul Doltu, această înțelegere constituind un cartel dur inițiat de SRL „Litarcom”.

A considerat că decizia nr. DA-40 din 24 august 2017 este ilegală, or, în speță nu s-a constatat prin probe obiective și pertinente existența unui acord anticoncurențial între SRL „Litarcom”, SC „Ecosem Grup” SRL și SC „Irinda Prim” SRL. Existența acordului anticoncurențial a fost dedus de Consiliul Concurenței prin probe inadmisibile, indirecte și dubioase, constituind în fond prezumții și afirmații declarative, care nu pot fi puse la baza unei decizii de sancționare.

A specificat că pentru constatarea acordului anticoncurențial este necesar ca Consiliul Concurenței să probeze faptul că, între părțile participante la licitația din 23 septembrie 2014 a existat o înțelegere clară, cu referire la stabilirea prețului la serviciile și produsele ce urmau a fi livrate, precum și că scopul acestui pact ar fi fost denaturarea concurenței. În special, pentru stabilirea gravității faptei, era necesar de identificat și constatat pretinsele companii concurente, ce au fost afectate în rezultatul acordului anticoncurențial menționat.

A indicat că organul emitent a mimat executarea obligației de determinare a pieței relevante, or, compartimentul dat nu conține informații cu referire la concurenții existenți și potențiali ai întreprinderilor vizate în actul contestat, care activează pe piața relevantă, constrângerea concurențială cu care s-ar fi confruntat aceste întreprinderi sau cadrul în care a fost exercitat acordul anticoncurențial pretins realizat în speță.

Astfel, contrar prevederilor art.28 alin.(8) din Legea concurenței, în decizia contestată nu sunt aplicate principiile fundamentale de determinare a pieței relevante ce țin de constrângerile concurențiale, care sunt: substituibilitatea ofertei, substituibilitatea - nivelul ofertei și concurența potențială, asemenea informații lipsind în actul contestat.

Respectiv, în lipsa determinării clare a pieței relevante, nu poate fi efectuată o analiză legală a unei cauze de concurență, cât și constatarea existenței acordului anticoncurențial.

A menționat că la caz nu s-a constatat prin probe pertinente existența unei înțelegeri privind trucarea ofertelor la licitația din 23 septembrie 2014, cât și faptul că SRL „Litarcom” ar fi solicitat de la SC „Ecosem Grup” SRL și SC „Irinda Prim” SRL să participe cu oferte de curtoazie la licitația nr. 14/01840, în scopul desemnării SRL „Litarcom” câștigător al licitației, iar SC „Ecosem Grup” SRL și SC „Irinda Prim” SRL să fie ulterior contractați în calitate de subantreprenori și nu au fost prezentate probe care să ateste colaborarea ulterioară a întreprinderilor date.

A specificat că urmează să se țină cont de faptul că în decizia contestată se menționează că, invitația de participare la licitație cu oferte truate ar fi venit din partea lui Covaș Adrian, care se pretinde a fi reprezentantul SRL „Litarcom”, însă în privința căruia nu există nici o probă care să ateste acest fapt, ultimul nefiind angajat și nici reprezentant al SRL „Litarcom”.

A afirmat că argumentul pârâtului referitor la faptul că vinovăția SRL „Litarcom” se întemeiază pe aspectul că diferența procentuală dintre oferta întreprinderilor menționate supra prezentate la licitație este cu 27 % mai mare decât valoarea achiziției, precum și că ofertele se aseamănă între ele, urmează a fi apreciate critic. Or, înaintarea unui preț mai mare decât valoarea achiziției nu constituie calificativ pentru constatarea acordului anticoncurențial. Mai mult, urmează să se țină cont de faptul că la licitația din 23 septembrie 2014 nu s-a înregistrat nici un participant cu excepția întreprinderilor numite, respectiv, oferta făcută de SRL „Litarcom” nu afectează interesele celorlalți participanți, în condițiile unei economii de piață, fiind o normalitate înaintarea propriului preț la serviciile și produsele oferite.

A mai indicat că nu poate constitui ca element definitoriu pentru constatarea acordului anticoncurențial nici faptul că oferta înaintată de SRL „Litarcom” la licitația din 23 septembrie 2014 este asemănătoare cu cele propuse de SC „Ecosem Grup” SRL și SC „Irinda Prim” SRL. Or, analiza efectuată de Consiliul Concurenței omite intenționat aspectul că prețurile practicate la vânzarea materialelor și serviciilor de construcție sunt la fel pe piața construcțiilor din țară. Mai mult, suprafața geografică și economia țării nu permite diferențierea mare a prețurilor practicate de unitățile specializate, omisiunea dată fiind realizată în special prin neidentificarea pieței relevante.

A mai indicat că pe aspectul comunicărilor electronice identificate în cadrul inspecției, care în viziunea Consiliului Concurenței denotă prezența realizării unui schimb de informații strategice, se invocă corespondența între Covaș Adrian, Mihalachi Olesea și Jaleamov Igor. Consiliul Concurenței asociază persoana lui Covaș Adrian cu întreprinderea SRL „Litarcom”, însă nu s-a constatat ca acesta să fie persoana împuternicită a SRL „Litarcom”. Ca urmare, pretinsa culpă a acestuia nu poate fi imputată SRL „Litarcom”.

Suplimentar, o omisiune gravă la întocmirea deciziei contestate a constituit și faptul că Covaș Adrian nu a fost audiat asupra acuzațiilor aduse, precum și nu a fost stabilită implicarea acestuia în speță, în special faptul că acesta a deținut împuterniciri de la SRL „Litarcom” de reprezentare în raport cu terții.

A menționat că, administrator al SRL „Litarcom” este Jitari Liviu, implicarea căruia în speță nu a fost investigată și nici contestată. Astfel, nu se poate vorbi despre culpa SRL „Litarcom” la constituirea acordului anticoncurențial.

Existența acordului anticoncurențial nu poate fi probat în contextul în care SRL „Litarcom” nu a depus oferta de participare la licitația repetată. Or, în situația concentrării intereselor întreprinderilor, acestea urmau să continue participarea la licitație până la atingerea scopului propus. Mai mult ca atât, doar în situația desemnării câștigătorului licitației, SRL „Litarcom” putea fi bănuț de constituirea acordului anticoncurențial, or, în lipsa adjudecării contractului de achiziții publice, nu se poate vorbi de existența unui atare acord, urmând a fi constatată lipsa denaturării și constrângerii concurenței.

A indicat că Consiliul Concurenței a aplicat SRL „Litarcom” o amendă de 4,4 % din cifra totală de afaceri, fără a explica raționamentul aplicării limitei maxime a amenzii de 4 %, preferențial limitei de 2 %. Or, urma să se țină cont de faptul că

SRL „Litarcom” nu a participat la licitația repetată și este la prima abatere de genul dat.

Mai mult, contrar prevederilor art.72 alin. (2) din Legea concurenței, la evaluarea gravității încălcării nu s-a ținut cont de faptul că în urma participării la licitația din 23 septembrie 2014, nu au fost obținute careva venituri, respectiv, cifra de afaceri a rămas neschimbată, nu s-a stabilit cercul întreprinderilor concurente pentru a se estima cota de piață a întreprinderilor nominalizate în speță și nu s-a estimat nici impactul încălcării pe piață. Astfel, reieșind din toate circumstanțele atenuante, urma să fie aplicată limita minimă de 2% și nu de 4%, fiind aplicate eronat prevederile cu privire la individualizarea și determinarea amenzii.

Ca urmare, a solicitat anularea pct. 1, 4, 5 din decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. DA-40 din 24 august 2017, prin care s-a aplicat amendă SRL „Litarcom” în mărime de 1 099 421 de lei, ceea ce reprezintă 4,4 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016 cu aplicarea factorului 1.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani acțiunea a fost admisă; s-au anulat pct. 1, 4, 5 din decizia Plenului Consiliul Concurenței nr. DA-40 din 24 august 2017, în partea ce vizează SRL „Litarcom”.

La 30 noiembrie 2018 Consiliul Concurenței a declarat apel împotriva hotărârii din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a concluzionat că în speță sunt întrunite toate elementele de fapt și de drept necesare pentru constatarea încălcării art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței prin încheierea unui acord anticoncurențial, prin participarea cu oferte truate ale SRL „Litarcom”, SC „Ecosem Grup” SRL și SC „Irinda Prim” SRL la procedura de achiziție publică organizată de ÎS „Administrația de Stat a Drepturilor” nr. 14/01840 din 23.09.2014, prin schimbul de informații strategice referitoare la prețurile costurilor financiare oferite și participarea nemijlocită a întreprinderilor la procedura vizată, fapt care la rând se probează prin : comunicările electronice între SC „Ecosem Grup” SRL, SRL „Litarcom” și SC „Irinda Prim” SRL ridicate de inspecția efectuată la 15.12.2016, informațiile identificate în calculatorul de serviciu al Olesei Mihalachi din cadrul SRL „Litarcom” SRL, forma și conținutul ofertelor depuse, declarațiile depuse în cadrul interviurilor.

De asemenea, instanța de apel a reținut că între SC „Ecosem Grup” SRL, SRL „Litarcom” și SC „Irinda Prim” SRL a fost identificat un acord anticoncurențial orizontal, care are ca obiect participarea cu oferte truate la licitația nr. 14/01840 din 23.09.2014, astfel determinându-se a fi un cartel dur, prin obiect, care are capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența.

Probele obținute de Consiliul Concurenței în cumul cu declarația administratorului Galeamov Igor, referitoare la cererea adresată ultimului, ca acesta să participe în cadrul procedurii de achiziții nr. 14/01840 din 23.09.2014 și să contribuie ca oferta SRL „Litarcom” să fie desemnată câștigătoare, reprezintă un

corp întreg, care în ansamblul lor prezintă dovezi a încheierii acordului anticoncurențial.

Necătând la faptul că administrator al SRL „Litarcom” este Jutari Liviu, instanța de apel a considerat că din cumulul de probe acumulate a fost stabilită legătura dintre acțiunile lui Covaș Adrian cu SRL „Litarcom” în cadrul procedurii de achiziție din 23.09.2014. Or, a fost determinat faptul că SRL „Litarcom” prin intermediul lui Covaș Adrian a realizat schimbul de informații strategice în scopul de a participa cu oferte trucate în cadrul procedurii nr. 14/01840 din 23.09.2014, acțiuni care la rândul lor determină existența acordului anticoncurențial între SC „Ecosem Grup” SRL, SRL „Litarcom” și SC „Irinda Prim” SRL.

Cu privire la individualizarea și stabilirea amenzii, instanța de apel a menționat că acordul anticoncurențial dintre SRL „Litarcom”, SC „Ecosem Grup” SRL și SC „Irinda Prim” SRL constituie o faptă de scurtă durată, urmând a fi aplicat factor 1.

În temeiul art. 73 din Legea concurenței, instanța de apel a considerat că Consiliul Concurenței întemeiat a stabilit SRL „Litarcom” amendă în mărime de 4,4 % din cifra de afaceri realizată în anul 2016 cu aplicarea factorului 1, la individualizarea încălcării ținându-se cont de elementele specifice ale acțiunilor SRL „Litarcom”, luându-se în considerare gravitatea, circumstanțele agravante, cifra de afaceri și durata faptei.

La 29 iulie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Litarcom”, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, a depus recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat legea.

A menționat că instanța de apel eronat a definit că piața relevantă, la caz, este constituită doar din lucrări de reparație a drumului public cu îmbrăcăminte rutieră din beton asfaltic L 284.2, drum de acces spre satul Doltu, raionul Fălești, ofertate în cadrul procedurii de achiziții publice nr. 14/01840 din 23.09.2014. Drept urmare a unei astfel de erori, Consiliul Concurenței nu a identificat cota de piață a părților implicate în investigație, constatând declarativ deținerea de SC „Irinda Prim” SRL, SRL „Litarcom, SC „Ecosem Grup” SRL a cotei de piață cumulativă ce depășește 10 %, dar și ca rezultat existența unui cartel dur.

A specificat că în speță, atât intimatul, cât și instanța de apel, incorect au constatat crearea de către întreprinderile implicate a unui cartel de tip dur, fără a examina dacă există intenția unică a părților, cota de piață cumulată care să depășească 10 % din valoarea pieței produsului.

Astfel, Curtea de Apel a interpretat și a aplicat eronat prevederile art. 7 din Legea concurenței, care reglementează noțiunea de cartel și cartel dur, eronat stabilind existența cartelului dur la caz.

Corespunzător, nefiind identificată corect piața relevantă, a fost incorect identificat tipul acordului anticoncurențial. Totodată, lipsesc probe care să constate existența acordului anticoncurențial, or instanța de apel a interpretat arbitrar probele administrate de părți.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 12 iunie 2019. Conform avizului de recepție, SRL „Litarcom” la 23 iulie 2019 a recepționat decizia motivată a instanței de apel. Astfel, recursul depus de SRL „Litarcom” la data de 29 iulie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Litarcom”, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Litarcom”, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 207, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Litarcom”, reprezentată de avocatul Iosip Andrei, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru